

arbejde under, er i høj Grad demoraliserende og fremelsker maaske snarere Lige-gyldighed end den Energi, som Kritikken i Virkeligheden skulde fremme. Hvis man gennem en Kommission og de Resultater, den eventuelt vilde bringe, kunde opnaa, at der kom mere Ro, mere Tiltro til Administrationen, vilde meget være vundet, selv om man ikke fandt de store Besparelser, som mange vente sig.

Flertallet og Mindretallet ere altsaa enige om, at det vil være rigtigt at nedsætte en Kommission. Det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) er ogsaa enig deri, om han end stillede sig mere skeptisk til Tanken. Det forekommer mig imidlertid, at den Sammensætning, som det ærede Mindretal har tiltænkt Kommissionen, langt fra er heldig. Efter min Opfattelse er den Kommission, Mindretallet foreslaar, for det første alt for talrig. Man behøver ikke en saa stor Kommission til at undersøge dette Forhold. Og desuden forekommer det mig, at det navnlig maatte gælde om at faa en saadan Kommission sammensat efter saa vidt muligt saglige Hensyn, saa det ikke blev politiske Modsætninger eller økonomiske Interessemodsætninger, der kom til at trække Tov i Kommissionen, for det vilde sikkert være meget uheldigt og let føre til, at Kommissionens Arbejde endte i et Kompromis, som i Virkeligheden ikke havde nogen nævneværdig Betydning og snarere kunde være til Ulempe end til Fordel for en bedre Ordning af Statsbanernes hele Forhold. Jeg havde derfor nærmest tænkt mig, at naar der skulde nedsættes en Kommission til at undersøge disse Ting, baade Driftsforholdene, Organisationsforholdene og kort sagt alt, hvad der vedrører Driften af Statsbanerne, maatte det være en mindre Kommission, sammensat efter saa vidt muligt saglige Hensyn i Lighed med f. Eks. den Elektricitetskommission, som blev nedsat for nogen Tid siden. Der kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt Rigsdagen skulde være repræsenteret i en saadan Kommission. Jeg har tænkt mig, at begge Rigsdagens Ting maatte være repræsenterede; strengt nødvendigt er det imidlertid ikke, naar man tager lutter saglige Hensyn. Af, hvad jeg her har udtalt, vil det forstaas, at jeg langt vilde foretrække, at man nedsatte en lille Kommission, en Kommission paa 7 eller 9 Medlemmer, af hvilke Ministeren kunde vælge største Parten ud fra de bedst mulige saglige Hensyn. Og jeg vil henstille til det ærede Udvalg, at vi mellem anden og tre-

die Behandling forhandle, om vi ikke kunde finde en Form, der kunde tilfredsstille saavel Udvalget som Regeringen.

Endnu har jeg kun tilbage en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 10de Valokreds (Bang). Det ærede Medlem var i Aften ligesom ved første Behandling meget skarp i sine Udtalelser, en Del skarpere end det forekommer mig strengt nødvendigt; dog, det skal jeg ikke regne det ærede Medlem til Last. Ved første Behandling udtalte det ærede Medlem sig meget bestemt mod Lovforslaget, udtalte, at han hverken vilde have Lod eller Del i dette Lovforslags Gennemførelse, da det var en kulturfjendtlig Skat, man her paalagde Befolkningen. I Aften holdt det ærede Medlem et meget akademisk Foredrag, fremholdt hele det indsamlede Materiale og udtalte, at paa Grundlag af dette Materiale, som indeholdt en Del gale Tal, var det ham umuligt at tiltræde dette Lovforslag. Nu havde jeg snarere ventet mig, at det ærede Medlem havde udtalt sin Anerkendelse med Hensyn til det Materiale, som Administrationen havde skaffet til Veje, idet nemlig det Materiale, der er tilstillet Udvalget, i Virkeligheden er meget fyldigt og skaffet til Veje i meget stor Hast. Det var jo en Mængde Spørgsmaal, der fra Udvalgets Side blev stillet til Administrationen, og denne satte al mulig Kraft ind paa saa hurtigt som muligt at besvare alle de Spørgsmaal, som lod sig besvare indenfor en nogenlunde rimelig Tidsgrænse, og sendte derefter Udvalget en hel Bunke. Nu kan det jo gerne være, at der i et saa stort og betydeligt Materiale kan være et og andet Tal, navnlig naar det er udarbejdet under Trykket af nogen Hast, som ikke kan være fuldstændig korrekt. Men det forekommer mig dog, at den Kritik, som det ærede Medlem rettede mod dette Materiale, paa de enkelte Punkter var meget løst underbygget, men i hvert Fald har dette Materiale, som for ham er saa betydningsløst, og som tager Sigte paa at støtte et Lovforslag, der efter hans Mening er af rent udbytterisk Karakter, ikke haft nogen som helst Indflydelse paa det ærede Medlems Stilling, thi denne var jo paa Forhaand given, den var given allerede ved Sagens første Behandling, førend han havde set et eneste af de, som han siger, gale Tal. Hans Stilling ved første Behandling var akkurat den samme, som den er i Aften. Naar det ærede Medlem i Aften saa voldsomt kritiserer dette Materiale, undrer det mig slet ikke, fordi det hele